

Uskon puolustus

1. Tess. 2:1-12

1. Tiedättehän itsekkin, veljet, ettei tulomme teidän luoksenne ollut **turha**.

2. Vaikka olimme aiemmin Filippissä kärsineet ja meitä oli siellä pahoinpidelty, niin kuin tiedätte, meillä oli kuitenkin **Jumalassamme rohkeutta puhua teille Jumalan evankeliumia** ankaran taistelun keskellä.

3. Meidän kehotuksemme ei näet ole lähtöisin eksytyksestä, ei epäpuhtaasta mielestä eikä kavaluudesta.

4. Koska Jumala on katsonut meidän kelpaavan siihen, että **meille uskottiin evankeliumi**, me **puhumme**, emme **miellyttääksemme ihmisiä** vaan **Jumalaa**, joka koettelee sydämemme.

5. Me emme ole koskaan esiintyneet imartelevin sanoin, sen te tiedätte, emmekä tekosyin ahnehtineet voittoa. **Jumala on todistajamme**.

6. **Emme myöskään ole etsineet kunniaa ihmisiltä**, emme teiltä emmekä muilta,

7. vaikka **Kristuksen apostoleina** olisimmekin voineet vaatia arvonantoa. Olimme

sen sijaan teidän keskuudessanne lempeitä **kuin imettävä äiti**, joka hoivaa lapsiaan.

8. Teitä hellien me halusimme **antaa teille**, ei vain Jumalan evankeliumia vaan **oman itsemmekin**, sillä te olitte **tulleet meille rakkaiksi**.

9. Muistattehan, veljet, kovan työmme ja vaivannäkömme. Yötä päivää me **teimme työtä**, **ettemme olisi kenellekään teistä rasitukseksi**, kun julistimme teille Jumalan evankeliumia.

10. Te olette todistajamme, samoin Jumala, kuinka **pyhiä, oikeamielisiä ja nuhteettomia** olimme teitä kohtaan, jotka uskotte.

11. Samoin te tiedätte, kuinka me kehoitimme ja rohkaisimme teitä jokaista **kuin isä lapsiaan**

12. ja tähdensimme, että teidän tulee **vaeltaa Jumalan arvon mukaisesti**, hänen, joka **kutsuu teitä valtakuntaansa ja kirkkauteensa**.

Uskon puolustus

Tarvitaanko uskon puolustusta eli apologiaa? Mihin sitä tarvitaan ja ketkä sitä tarvitsevat? Miksi Paavali usein joutuu puolustamaan omaa toimintaansa? Mistä voimme tietää, että se, mitä Paavali puhui, oli Jumalan evankeliumia? Mihin Raamatun luotettavuus perustuu? Miten siitä voi vakuuttua? Millaisia kiusauksia on evankeliumin julistajalla? Millaisella asenteella tulee sanaa jakaa kuulijoille? Miten oikea asenne syntyy? Millaista on Jumalan arvon mukainen vaellus? Millainen on Jumalan valtakunta? Mistä löytyy apu turhautuneisuuteen? Näihin kysymyksiin antaa valoa tämän kertainen jaksomme 1. Tessalonikalaiskirjettä.

Puolustuspuheet

Useissa kirjeissä Paavali joutuu puolustamaan asemaansa apostolina. Joku saattaa ihmetellä, miksi se oli niin kovin tärkeää varsinkin, kun hän kirjoittaa seurakunnille, jotka hän oli itse ollut perustamassa. Uskovienhan olisi pitänyt tuntea hänet jo niin hyvin, että mitään puolustuspuheita ei oikeastaan olisi tarvinnut.

Tessalonikan seurakunta oli toki heti alkuun joutunut juutalaisten ja heidän yllyttämiensä kreikkalaisten hyökkäysten kohteeksi. Mutta tuskin nuo hyökkääjät kuitenkaan hänen kirjeitään lukivat. Suurempi ongelma olikin niistä seurakuntaan soluttavista, jotka asettivat kyseenalaiseksi Paavalin auktoriteetin. Väärät juutalaiset laikia korostavat seurasivat Paavalia kuin hait laivaa. Niitä tuli heti ensimmäisen lähetysmatkan jälkeen Galatiaan ja nyt toisen matkan jälkeen Tessalonikaan asti. Nämä väärät opettajat vetosivat Vanhaan testamenttiin ja sen auktoriteettiin ja asettivat

Paavalin puheet kyseenalaisiksi. Pohjimmiltaan Paavalin puolustuspuheet olivat Jumalan evankeliumin ja edelleen Uuden testamentin luotettavuuden puolustamista.

Raamatun luotettavuus

Tänäkään päivänä ei puutu niitä, jotka asettavat kyseenalaiseksi koko Raamatun luotettavuuden. Kun jumalattomasti elävät ihmiset pitävät sitä satukirjana, se ei ole mikään ihme, mutta kun kristillisen seurakunnan sisälle ja teologian opetuksen keskuksiin on pesiytynyt tieteen nimissä Raamattua repiviä ja sen luotettavuuden kiistäviä ihmisiä, asia on äärimmäisen vakava. Sitä mukaan, kuin uskossaan vasta alkutaipaleella olevat alkavat niellä liberaaliteologiaa, he menettävät pohjan uskolleen ja he alkavat horjua ja he joutuvat vaelluksessaan heikkouden valtaan ja harhapoluille. Siksi uskon puolustusta eli apologiaa tarvitaan ei vain ulkopuolelta tulevia hyökkäyjiä vastaan vaan myös auttamaan uskovia pysymään Jumalan luotettavassa sanassa.

Joku on sanonut: ”Älkää puolustako leijonaa, vaan päästäkää se häkistä vapaaksi!” Viime kädessä niin tietenkin on Raamatun kohdalla. Ihmisen on mahdollista tulla älyllisellä tasolla vakuuttuneeksi Raamatusta, niin itse alkuperäisten käsikirjoitusten luotettavuudesta kuin sekä Uuden testamentin että Vanhan kuvaamien tapahtumien historiallisuudesta ja luotettavuudesta. Sekä Raamatun oma todistus että tietyt sen ulkopuoliset lähteet osoittavat selkeästi, että Jeesus eli ja kuoli ristillä, eikä sitä tämän päivän tutkijoistakaan oikeastaan kukaan vakavasti otettava aseta kyseenalaiseksi. Varsinainen vääntö apologiassa käydäänkin Jeesuksen ruumiillisesta ylösnousemuksesta, jonka varassa kristillinen usko seisoo tai kaatuu. Senkin todistusaineisto on niin vakuuttava, että ylösnousemuksen kieltäjillä on käsittämättömän vaikea ongelma, miten selittää kristinuskon synty ja sen valtava leviäminen ilman ylösnousemuksen tosiasiaa.

Nykyään liberaalien hyökkäys kohdistuuakin pääasiassa Raamatun tekstien alkuperäisyyden kiistämiseen. Kuitenkin sadat käsikirjoitukset ovat osoitus tekstien ajallisesta nuoruudesta silminnäkijätodistuksiin asti, että ellei niiden todistusta oteta todesta, oikeastaan mitään muitakaan antiikin historian dokumentteja ei voi pitää luotettavina lähteinä. Raamatun luotettavuus historiallisia yksityiskohtia myöten on vuosi vuodelta vahvistunut muun muassa arkeologisissa kaivauksissa. Tekstien kyseenalaistamisen taustalla ei ole faktoja vaan maailmankatsomus, joka lähtökohtaisesti ei hyväksy mitään ihmeitä.

Kristillinen apologia on selvinnyt aina hyvin älyllisten epäilyjen kanssa. Mutta tänä päivänä monet kohdistavat hyvin tunnevaltaisia hyökkäyksiä Jumalan sanaa vastaan. Kun esimerkiksi on suhteellisen helppo osoittaa, että ateistien perusväite ei kestä kritiikkiä. Sehän kuuluu: ”Maailmassa on paljon pahaa ja vääryyttä. Jos Jumala on kaikkivaltias, Hän kykenisi sen poistamaan. Koska Hän ei tee niin, Hän ei ole joko kaikkivaltias tai sitten Hän ei ole rakkaus.” Tähän on helppo todesta, että kaikkivaltias Jumala käyttää rakkaudessaan myös maailmassa olevaa pahuutta lopullisen suunnitelmansa toteuttamiseen. Mutta nykyään vastustajat eivät vetoakaan tähän yleiseen periaatteeseen, vaan marssittavat areenalle suureen joukon mitä voimakkaimmin tunnevaltaisia esimerkkejä elämän kurjuudesta pyrkien sillä tasolla kaatamaan uskon.

Juuri tässä kohden ratkaisevaa on päästää leijona irti eli haastaa epäilijät panemaan Raamatun sanan koetukselle omassa henkilökohtaisessa elämässään. Itse asiassa Jeesus antaa tästä tavasta esimerkin vastatessaan epäilijöilleen:

”Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, hän tulee tietämään, onko tämä oppi Jumalasta vai puhunko minä omiani.” (Joh. 7:17) Edelleen Jeesus toistamiseen pyytää epäilijöitä suuntaamaan huomionsa Hänen tekoihinsa ja niiden merkitykseen. Meille se tarkoittaa syvimmiltään Hänen ristin sovitustyönsä ja ylösnousemuksen merkitykseen tarttumista.

Anna Raamatulle mahdollisuus

Aika moni niistä, jotka ovat löytäneet Vapahtajan rämmittyään ensin uususkonnollisuuden suossa löytämättä lopultakaan sitä, mitä etsivät, kertoo todistuksissaan, että lopulta he päättivät antaa Raamatulle mahdollisuuden. Ilmaisulla he tarkoittanevat, että he päättivät edes hetkeksi panna syrjään ennakoasenteensa kristinuskoa kohtaan ja lukea mahdollisimman avoimin mielin Raamattua. Kun he sitten lukivat, Raamatun sanoman totuudellisuus alkoi osua heidän omaantuntoonsa. Kun he sitten yrittivät tosissaan elää lukemansa mukaan, he joutuivat epätoivoon. Raamatun luku muodostui monelle heistä erittäin tuskalliseksi kokemukseksi, kun se alkoi paljastaa heidän sydämensä pohjatonta pahuutta, jonka he olivat aiemmin yrittäneet mietiskelyllä ja muilla keinoin tukahduttaa. Mutta vasta itsensä suhteen epätoivoon joutuneille sitten voikin evankeliumi avautua. He joutuivat tosissaan huutamaan Herraa avukseen ja saivat kohdata Jumalan sanan puhuttelussa synnit anteeksi antavan Herran. Sana vei heidät heidän syntiensä tähden Golgatalla kärsineen ja ylösnouseeseen Jeesuksen Kristuksen luo.

Miten apologiaa pitää tehdä?

Uskon puolustus ei ole vain älyllisten ongelmien ratkomista vaan siihen liittyy olennaisimpana asiana se, miten uskova vaeltaa. Paavali osoittaa, että hänen elämäntapansa ja siinä vaikuttava Jumalan voima ovat todisteita Jumalan evankeliumista.

”Meidän evankeliumimme ei tullut luoksenne ainoastaan sanoina vaan myös voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella. Tehän tiedätte, millaisia me olimme teidän keskuudessanne, teidän hyväksenne.” (1:5)

Jos evankeliumien luotettavuus lepää Jeesuksen teoissa, Paavalin kirjeiden ja muun Uuden testamentin luotettavuus lepää apostolisissa merkeissä, voimateoissa, jotka tapahtuivat apostolien käten kautta ja joissa Jumalan Pyhä Henki osoitti toimivansa heidän kauttaan. Siksi tämänkertainen tekstikatkelma on Paavalin apologiaa, jossa hän ei niinkään puolusta itseään vastustavia harhaopettajia vastaan, vaan hän osoittaa millaisia ihmeitä Pyhä Henki teki Tessalonikassa hänen kauttaan osoittaakseen, että Jumala puhui hänen kauttaan.

Evankeliumin todistusvoima

Suurin ja merkittävin todiste oli itse evankeliumi ja miten sen voimasta Tessalonikan uskovat olivat pelastuneet. Ottamalla Paavalin julistaman evankeliumin todesta, he olivat tulleet kovan painostuksen ja vainon keskellä aitoon synnin tuntoon ja olivat synnistään ja epäjumalistaan kääntyneet Jumalan puoleen, saaneet kasteen ja sydämiinsä Pyhän Hengen synnyttämän ilon ja rauhan.

Mutta he olivat saaneet nähdä vielä jotain muutakin: Paavalin elämäntavassa näkyvän jumalallisen rakkauden ja auktoriteetin. He olivat nähneet, miten Filippissä pa-

hasti hakattu mies uhkui rohkeutta käsittämättömän vaikeissa olosuhteissa. He näkivät, miten Paavalista huokui nöyryys, joka ei korottanut itseään, ei etsinyt ihmis-suosota vaan pyrki miellyttämään vain Jumalaa ja korottamaan Herraa Jeesusta. He olivat nähneet Paavalin sydäimestä huokuvan Pyhän Hengen synnyttämän hel-län huolenpidon ja rakkauden uskoon tulleita kohtaan. He olivat nähneet hänen pyy-teettömän halunsa myös taloudellisissa kysymyksissä olla rasittamatta seurakuntaa, pikemminkin huolehtien omalla työllään ei vain omista vaan myös muiden tarpeista. He olivat nähneet myös Paavalin totuudellisen, oikeudenmukaisen, nuhteettoman ja puhtaan vaelluksen.

Kaikki se oli apologiaa eli uskon puolustusta. Vaikka siis Paavali puhuu paljon itses-tään, hän tekee sen Jumalan evankeliumin ja apostolisen sanan totuuden todistuk-seksi eikä suinkaan korottaakseen itseään. Tessalonikan uskovat tiesivät, että Paa-vari puhui pelkästään totta, sillä he olivat omin silmin nähneet, millainen hän oli.

Meille tämän päivän uskoville on annettu täsmälleen sama tapa todistaa Raamatun luotettavuudesta. Ei ole väärin puhua sellaisesta Jumalan työstä, joka on tapahtu-nut meidänkin elämässämme, kunhan kaikki se, mitä sanomme, on aitoa ja totta. Uskovan jumalinen elämäntapa ja hänen osoittamansa aito rakkaus on parasta apologiaa tämän päivän suomalaisillekin.

Uskon puolustus taistelujen keskellä

Evankeliumin julistaminen ei ollut Paavalille helppoa monenlaisen vastustuksen ja harhaoppien hyökkäyksissä, mutta ei meillekään ole luvattu helppoa tietä. Meiltä ky-sytään ulkoisista olosuhteista riippumatonta rohkeutta. Meidänkin tulee vaeltaa Ju-malan eikä ihmisten edessä. Sikäli kuin etsimme ihmisten suosiota tai kunniaa, tu-lemme taatusti epäonnistumaan tehtävässämme.

Meidänkin tulee sillä tavalla omistautua niille ihmisille, joille jaamme evankeliumia, että he näkevät meidän todella sydämen lämmöllä rakastavan heitä. Meidänkin tu-lee olla oikeudenmukaisia eikä suosia toisia toisten kustannuksella. Meihinkin sovel-tuvat sanat: *...teidän tulee vaeltaa Jumalan arvon mukaisesti, hänen, joka kutsuu teitä valtakuntaansa ja kirkkauteensa.* (12)

Kaiken aikaa ollessamme tekemisissä ihmisten kanssa edustamme Jumalaa, joka on kutsunut meidät valtakuntaansa. Olemme kaiken aikaa epäuskoisen maailman tarkkailun kohteena. Mutta sen ei tarvitse häiritä meitä, sillä Herra ei ole kutsunut meitä yksityiselämään vaan rakkauden elämään. Tietenkään mitään näistä asioista emme saa aikaan omassa voimassamme. On kokonaan kysymys siitä, mitä Pyhä Henki voi vaikuttaa meissä ja meidän kauttamme, kun elämme evankeliumin armon voimassa.

Jumalan valtakunta

Vaikka Jumalan valtakunta on erittäin keskeinen käsite Jeesuksen puheissa, Paa-vari puhuu siitä vähemmän. Nyt hän edellyttää, että uskovien vaellus kuvastaa Ju-malan olemusta ja sitä kutsua, jonka uskovat ovat saaneet Hänen valtakuntaansa. Roomalaiskirjeessä hän määrittelee: *Jumalan valtakunta ei ole syömistä ja juomista vaan vanhurskautta, rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.* (17)

Jumalan valtakunta on käsite, joka toistuu läpi koko Uuden testamentin sen yhtenä keskeisimpänä asioista. Se tarkoittaa Jumalan hallintavaltaa, joka laajassa merkityksessä käsittää Hänen kaikkivaltiutensa koko maailmankaikkeudessa, mutta suppeammassa merkityksessä Hänen hallintavaltaansa ihmissydämissä ja seurakunnan keskellä. Jeesus kuvaa Jumalan valtakuntaa monissa vertauksissaan. Isä-meidän rukouksessa pyydämme Jumalan valtakunnan tulemistä. Jumalan valtakunnan Hallitsija on Jeesus Kristus itse. Jeesus tuli tänne maailmaan kukistaakseen Saatanan vallan ja siirtääkseen pelastamansa ihmiset Jumalan hallintavaltaan. Hän tekee sitä nyt oman ruumiinsa eli seurakunnan välityksellä, kun se julistaa pelastuksen evankeliumia hukkuville ihmisille.

Jumalan valta ihmissydämiin tapahtuu totuuden ja rakkauden sanan välityksellä. Kun ihminen ottaa vastaan evankeliumin ja uskoo Jeesukseen, hän saa Pyhän Hengen, joka alkaa ihmisen sisältä käsin, rakkaudesta Vapahtajaan, vaikuttamaan hänessä Jumalan tahdon toteutumista. Uskova haluaa siis sydämestään tehdä Herran tahdon. Jumalan valtakunta on siksi rakkauden valtaa ihmiseen. Hän saa rakkaudellaan ihmiset tekemään oman tahtonsa. Siksi sen luonne on rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä. Hyvässä avioliitossakin puoliso saa rakkaudellaan toisen tekemään tahtonsa ja sen tahdon tekeminen ei ole taakka vaan ilo, kun saa palvella sitä, joka rakastaa. Kuitenkin kysymys on aidosta vallasta toiseen ihmiseen.

Kun Jeesus Kristus palaa toisen kerran maan päälle, Hän saattaa kyllä sitten kaikki ihmiset, myös vastustajansa oman kaikkivaltansa alle, mutta jo nyt Hän hallitsee omiaan rakkaudellaan.

Ylösalainen valtakunta

Jumalan valtakuntaa on kuvattu yösalaiseksi valtakunnaksi, koska sen Kuningas Jeesus astui kaikkein alimmaksi, palveli ja pesi opetuslastensa jalat, kärsi häpeällisen ristin viedäkseen omansa kunniaan ja kirkkauteen. Siksi seurakunnan keskellä Jumalan valta ilmenee palveluna, ennen kaikkea se on Kristuksen palvelua ja sitä kautta myös toisten uskovien palvelua. Aito nöyryys vie uskovan korottamaan ei vain Kristusta vaan myös uskon veljiä ja sisaria. Toisen kanssa rauhassa eläminen ja toisen uskonelämän rakentaminen tulee silloin tavoitteeksi.

Jokaisella ihmisellä on halu kelvata toisille ja tulla hyväksytyksi, mutta se onnistuu vain asettumisella toisen alapuolelle ja toisen arvon tunnustamalla. Toisaalta kysymys ei ole hempeämielisyydestä, sillä rakkaus ei ole milloinkaan ristiriidassa totuuden kanssa. Siksi keskinäistä rauhaa ei saa eikä voi rakentaa totuudesta tinkimällä.

Työmme ei ole turhaa

Tiedättehän itsekkin, veljet, ettei tulomme teidän luoksenne ollut turha. (1)

Jaksomme alussa Paavali toteaa, ettei hänen tulonsa Tessalonikaan ollut turha. Lause kertoo siitä syvästä ongelmasta, joka kaivaa monien ihmisten ja myös joskus uskovien ihmisten sydäntä. Se on turhautuneisuus. Se voi johtua tietenkin monesta syystä, mutta pohjimmiltaan on kysymys siitä, että emme onnistu saamaan työllämme ja vaivannäöllämme aikaan sitä, mitä toivomme. Esimerkiksi lukemattomista yrityksistä huolimatta näyttää siltä, että kaikki yrityksemme viestii evankeliumin sanomaa, jolla itsessään on voima pelastaa siihen turvaava, kilpistyvät ihmisten epäuskoon ja torjuntaan. Evankeliointi on usein erittäin turhauttavaa, kun emme näe tuloksia.

Paavalikin joutui tämän turhautumisen kanssa kamppailemaan varsinkin suhteessaan oman kansansa ihmisiin, mutta myös viipyessään Korintissa, mistä Tessalonikalaiskirje on kirjoitettu. Tessalonikasta tulleet uutiset rohkaisivat häntä jonkin verran, mutta silti hän Korintin suurkaupungin syvän turmeluksen edessä hän oli menettänyt toivonsa. Niinpä itse Herran piti tulla väliin ja rohkaista masentunutta Paavalia:

Herra sanoi yöllä näyssä Paavalille: "Älä pelkää, vaan puhu äläkä vaikene. Minä olen sinun kanssasi, eikä kukaan käy sinun kimppuusi tehdäkseen sinulle pahaa, sillä minulla on paljon kansaa tässä kaupungissa." Niin Paavali viipyi siellä vuoden ja kuusi kuukautta opettaen heidän keskuudessaan Jumalan sanaa. (Apt. 18:9-11)

Paavalilla oli varmaan mielessään oma turhautuneisuutensa Korintissa vielä myöhemminkin, kun hän kirjoitti Efesosta kirjettä sinne. Käsitellessään siinä Jeesuksen ylösnousemusta hän tiivisti:

Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta! Olkaa siis, rakkaat veljeni, lujia ja järkähtämättömiä, aina innokkaita Herran työssä, ja tietäkää, että vaivannäköne Herrassa ei ole turhaa. (1. Kor. 15:57-58)

Muistele Herran töitä menneisyydessä!

Turhautumista vastaan Paavali antaa meille kaksi lääkettä. Ensinnäkin meidän kannattaa katsahtaa hiukan taaksemme ja ihmetellä niitä Herran pelastustöitä, joita olemme nähneet ja mistä itse olemme tulleet osallisiksi. Jos sinun oman pelastumisesi vuoksi Jumala joutui lähes väkisin kiskomaan sinut sanan ääreen ja taivuttanut sinut parannukseen synneistäsi vastoin kovaa ylpeää sydäntäsi, Hän kykenee tekemään sen vielä niidenkin rakkaittesi elämässä, jotka nyt panevat kaikkiin voimin vastaan.

Katse eteenpäin

Toiseksi sana vie meidät katselemaan tulevaa. Herra Jeesus, joka voitti ylösnousemuksellaan kuoleman vallan ja joka on tuleva kunniaansa palaava takaisin, vastaa siitä, ettei työmme Hänen valtakuntansa levittämiseksi ole lopultakaan turhaa, vaikka nyt hetkittäin siltä näyttäisikin. Jeesuksen ylösnousemusvoima vaikuttaa yhä tänäänkin evankeliumin kautta, kun sitä pidämme esillä ja tarjoamme sitä muille. Lopulta ympärillämme Herra näkee niitä, jotka Hän on vielä pelastava. Siksi Herra rohkaisee meitä jatkamaan evankeliumin työtä. Se ei kuitenkaan tarkoita sitä, että työ olisi tästä eteenpäin jotenkin helppoa. Se sisältää samaoja taisteluita kuin mitä Paavali kuvasi:

Vaikka olimme aiemmin Filippissä kärsineet ja meitä oli siellä pahoinpidelty, niin kuin tiedätte, meillä oli kuitenkin Jumalassamme rohkeutta puhua teille Jumalan evankeliumia ankaran taistelun keskellä. (2) Mutta Jumala on valmis jakamaan meillekin rohkeutta jopa ankarimpien taisteluidenkin keskellä. Oman heikkoutemme keskellä saamme ehkä yllätykseksemme havaita, miten Herra itse on heikoissa väkevä.

Jumala voi köyttää meitäkin

Itse asiassa on hämmästyttävää Jumalan armoa, että *Jumala on katsonut meidänkin kelpaavan siihen, että meille uskottiin evankeliumi... (4)*. Saamme sitä julistaessamme päästä osallisiksi Jumalan omaan työhön, saamme olla Jumalan työtoverei-

ta! Mikä kunnia ja etuoikeus meille itsessämme mahdottomille! Kaiken lisäksi evankeliumin työ, vaikka se tapahtuukin ihmisiä varten ja ihmisten keskuudessa, kohdistuu syvimmiltään itse Jumalaan: *...me puhumme, emme miellyttääksemme ihmisiä vaan Jumalaa, joka koettelee sydämemme.* (4)

Juuri se, että evankeliumin julistuskin tapahtuu viime kädessä Jumalan edessä ja Jumalaa varten, vapauttaa meidät väärästä tavasta mitata työmme tuloksia. Jos ja kun joku sitten ottaa vastaan pelastuksen evankeliumin kautta, se on Jumalan omaa työtä, ei meidän. Siksi Jumala yksin saa siitä kunnian. Suurimman ilon saamekin juuri siinä, kun pääsemme mukaan Jumalan iloon, kun yksi syntinen tekee parannuksen ja pääsee sisälle Jumalan valtakuntaan ja Hänen kirkkautensa lupauksen omistajaksi.

Yhteinen riemu

Kun niin saa jonkun kohdalla tapahtua, pelastetusta tulee meille niin rakas, että emme vain jaa hänelle evankeliumia vaan koko sydämemme rakkauden. Pääsemme maistamaan ihmeellistä Jumalan lasten yhteyttä jakaessamme saman kutsun ja saman valtakunnan Herran omina. Yhden ihmisen pelastuminen pyyhkii pois sadan turhauttavan kokemuksemme, joissa evankeliumi on torjuttu. Yhdestä pelastetusta saamme yhteisen matkatoverin iankaikkiseen kirkkauteen asti. Saamme ikuisesti yhdessä ylistää meidän edestämme pyhän kalliin verensä vuodattanutta Jumalan Karitsaa taivaallisessa valtakunnassa.

Katoon tarina

Tunnen useita japanilaisia, jotka saivat kohdata Jeesuksen vain yhden tai muutamman Raamatun sanan välityksellä. Pyhä Henki voi avata Jeesuksen kasvot hyvin pienelläkin taustatiedolla, koska Jumalan yleinen ilmoitus tekee työtään kaikkien ihmisten elämässä. Yksi sellaisista oli Kato- niminen nuori mies, jonka uskon tulon pastori Itoo kuvasi seuraavasti:

Kato- niminen nuori mies käveli erään talon ohi, jossa oli menossa illan evankelioimiskokous. Ovella luki: *"Tulkaa minun luokseni, kaikki te, jotka teette raskasta työtä ja kannatte taakkoja, niin minä annan teille levon."*(Matt.11: 28) Kaikki ovat tervetulleet!

Mies oli ollut jo useita vuosia velkakierteessä, joka johtui hänen himojensa orjuudesta. Hän oli aikeissa hypätä vieressä virtaavaan Yodogawa jokeen päättääkseen päivänsä. Kun sillalla oli vielä kulkijoita, iltapimeää odotellessaan hän huomasi tuon kutsun. Hän osallistui kokoukseen, jossa puhui teologian opiskelija Eiichi Itoo. Kokouksen päätyttyä hän kysyi puhujalta:

- Olen ollut pari päivää töistä poissa ja kiertänyt kaikki mahdolliset paikat, joista saisin lisää rahaa. Mutta kukaan ei enää halua minua auttaa. Eräs velkojistani on uhannut haastaa minut oikeuteen, ellen palauta hänelle rahoja 31. päivään mennessä. Se tietää velkavankeutta. Minulla ei ole paikkaa minne mennä. Mistään ei löydy apua. Siksi päätin tänään lopettaa elämäni tuohon jokeen. Mutta kerroit, että Jeesus tuli pelastamaan kaikki ja kaikenlaiset ihmiset, jotka tulevat Hänen tykönsä, tunnustavat syntinsä ja tekevät parannuksen. Sanat kaikki ja kaikenlaiset osuivat sydämeeni. Tarkoittaako se todella myös minunlaistani ihmistä? Voiko tällainen ihminen, joka on joutunut velkojensa vuoksi itsemurhan partaalle pelastua?

Sinä iltana oli puhuttu tekstistä:

"Tulkaa minun luokseni, kaikki työn rasittamat ja raskautetut, niin minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen sävyisiä ja nöyrä sydä-

meltä. Niin te saatte levon sielullenne. Minun ikeeni on näet sopiva, ja minun kuormani on kevyt." (Matt. 11:28-39)

- Tarkoitat siis sitä, että kuultuasi tuon Jeesuksen kutsun tässä elämäsi ensimmäisessä kristillisessä tilaisuudessa, haluaisit, että Jeesus ottaisi sinut omakseen ja pelastaisi sinutkin.

- Kyllä, niin toivoisin.

- Siinä tapauksessa Herra Jeesus itse on pysähtynyt tänä iltana kohdallesi, suunnannut katseensa sinuun ja kutsuu sinua: 'Tule luokseni'. Sinulla on, kuule, toivoa.

- Mutta mitä minun oikein pitäisi tehdä? Et kai tarkoita sitä, että voisit lainata minulle esimerkiksi puolet velkasummastani.

Hänelle pelastus tarkoitti yhä rahan saamista tässä ylivoimaisessa tilanteessa.

- Ei minulla ole sellaisia summia. Mutta haluaisin kertoa sinulle jotain erittäin tärkeätä. Vaikeuksiesi syy ei ole rahanpuutteessa. Ansaitset parempaa palkkaa kuin valtaosa ikätovereistasi. Ongelmasi on, että käytät rahasi syntiin. Omassatunnossasi kyllä itekin tiedät koko ajan tekeväsi paha. Omantuntosi ääni on Jumalan muistutusta siitä, että Hän on puhdas ja pyhä. Olet Jumalan Hengen varoituksista huolimatta jatkanut elämääsi himoissasi. Sen seurauksena velkasi ovat ajaneet sinut nyt umpikujaan. Ellei sydämesi pelastu synnin vallasta, sinulle ei ole mitään apua, vaikka saisit rahaa kuinka paljon tahansa.

- Miten niin?

- Jos olisin niin rikas, että kykenisin maksamaan velkasi, sinä helpottuisit hetkeksi, mutta pian jatkaisit samoissa synneissäsi ja kohta olisit samassa kierteessä. Katoo, sydämesi on muututtava, sinun on uudestisyntyttävä. Sinä kyllä tiedät, että synnin palkka on iankaikkinen kadotus. Jos sydämesi muuttuu niin, että kykenet sanomaan EI kiusauksille ja tovereittesi viettelyyksille, niin palkkasi riittää elämiseen ja velkojen maksamiseen. Kuuntele nyt, mitä sinun on tehtävä!

- No, mitä?

- Kaikesta päättäen et ole velkaa vain yhdelle tai kahdelle ihmiselle vaan useammalle. Kuinka monta heitä on?

- Kolmetoista.

- Etkös olekin antanut jokaisen velkojasi ymmärtää, että olet velkaa ainoastaan hänelle. Olet pettänyt heitä, eikö niin?

- Olet oikeassa, mutta jos kertoisin heille totuuden, menettäisin viimeisenkin luottoni.

- Katoo, tulit tänne kuollaksesi tänä iltana. Kun Jeesus tulee elämääsi, saat aloittaa menneisyydellesi kuolleena kokonaan alusta. Käytännössä se merkitsee nyt seuraavaa. Kirjoita ylös kaikkien velkojiesi nimet. Kirjoita milloin ja kuinka paljon kultakin lainasit.

- Miksi?

- Kuuntele nyt loppuun asti. Eroamme kohta, kun ensin rukoilen puolestasi. Mene huomenna ja ylihuomenna kiertämään listan mukaisesti kaikki velkojasi ja tunnusta heille petoksesi. Jumalan edessä on ensin tehtävä parannus, käännyttävä uuteen suuntaan. Koska olet tunnustanut syntisi ja tahdot ne hylätä, saat ne Jeesuksen Golgatan ristillä tapahtuneen kärsimyksen tähden anteeksi. Saat uuden elämän. Mutta myös ihmisiltä sinun on pyydyttävä anteeksi. Mene siksi velkojiesi luo, pyydät anteeksi valheesi ja kerrot, kuinka paljon olet eri ihmisiltä lainannut. Kerro, että lopetat viinanjuonnin ja ilotalokäynnit, ja ryhdyt maksamaan takaisin velkojasi siinä järjestyksessä, kuin olet ne lainannut. Pyydä lisää maksuaikaa. Pyydä apua, että voisit alkaa uuden elämän. Oletko valmis tähän?

- Onko se muka mahdollista? Eihän kukaan suostu sellaiseen.

- Kerro vilpittömästi koko tarinasi. Kerro, että olit menossa tekemään itsemurhaa, mutta ohi kulkiessasi poikkesit kristilliseen kirkkoon, kuulit siellä ensi kertaa Jeesuksesta ja teit Jumalan edessä parannuksen. Kerro, että Jeesuksen kanssa haluat aloittaa uuden elämän ja maksaa myös takaisin velkasi korkoineen. Pyydä koko sydäimestäsi heiltä kärsivällisyyttä. Jos

olet rehellinen, vilpittömyytesi koskettaa heidän sydämiään. Jos et muuten yksin pysty siihen, voin huomenna tulla mukaasi kiertämään velkojasi.

Hetken aikaa Katoo oli vaiti ja sitten hän vastasi hiljaisella äänellä:

- Teen niin kuin sanot. Pastorin ei tarvitse tulla mukaan.
- Tule sitten rukouskokoukseen keskiviikkoiltana.

Pastori panin sitten kätensä Katoon pään päälle, julisti hänelle synnit anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä ja rukoili:

- Jumala! Jeesus on tänään kutsunut luokseen Katoon. Hän on tänä iltana tunnustanut syntinsä ja haluaa lähteä uuteen elämään. Auta häntä rohkeasti kiertämään velkojensa luona pyytämässä anteeksi. Jeesuksen nimessä. Amen.

Sitten Katoo lähti.

Parin päivän kuluttua Katoo palasi iloa säteillen. Hän oli saanut kaikilta velkojiltaan ystävällisen vastaanoton, koska he tajusivat, että Katoo oli nyt todella vilpitön. Hänen elämänsä muuttui. Hänet kastettiin ja hän sai johtaa useita entisiä syntiretkien tovereitaan Jeesuksen luo.

Tänäänkin Jeesus kutsuu Sinua: "Tulkaa minun luokseni, kaikki te, jotka teette raskasta työtä ja kannatte taakkoja, niin minä annan teille levon."

Entä sinä?

Sinua, joka olet Herran oma, Jeesus kutsuu tänään puolustamaan evankeliumia ja samalla rohkeasti julistamaan sitä, sillä työsi ei ole turha. Sinut on kutsuttu Jumalan valtakuntaan ja kirkkauteen, siksi saat vastustuksesta huolimatta rohkeasti katsoa eteenpäin. Herran sana ei ole menettänyt voimaansa, yhä evankeliumi kykenee pelastamaan ihmisen. Päästäkäämme siksi Leijona irti!

Jos sinä olet vielä osaton Jumalan valtakunnan suurista lupauksista, Herra kutsuu sinua. Hän on sinut luonut, koska halusi juuri sinut elämään ikuisesti yhteydessään. Ota toki kutsu vastaan, käänny omilta teiltäsi, tunnusta syntisi, rukoile armahdusta siltä Jeesukselta, joka on sinun sijastasi kärsinyt syntisi rangaistuksen Golgatan ristillä. Niin saat kaikki syntisi anteeksi, löydät yhteyden Jeesuksen kautta taivaalliseen Isään, saat uuden elämän Pyhän Hengen voimassa ja uuden ihmeellisen päämäärän kohti kirkkauden valtakuntaa. Sinulle ei luvata mitään helppoa tietä, sillä joudut taistelemaan tätä maailmaa, syntiä ja Sielunvihollista vastaan, mutta Herra kykenee viemään sinut perille, kun annat Hänen johtaa kulkuasi.